

Arrest

nr. 224 071 van 17 juli 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X

Voogden :

X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Ghanese nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door hun voogden X en X, op 18 maart 2019 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 januari 2019 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 maart 2019 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat A.-S. DEBERSAQUES, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 maart 2018 dienen de verzoekende partijen een eerste aanvraag in tot het bekomen van een visum.

1.2. Op 30 april 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de gevraagde visa worden geweigerd.

1.3. Op 22 augustus 2018 dienen de verzoekende partijen een tweede aanvraag in tot het bekomen van een visum.

1.4. Op 24 januari 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing waarbij de in punt 1.3. gevraagde visa worden geweigerd. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Een visum kort verblijf op basis van de richtlijn 2004/38/EG werd ingediend op naam van de T.E. (...), geboren op 08/09/1999, N.J.B. (...), geboren op 18/04/2001, et T.C. (...), geboren op 13/10/2001, allen van Ghanese nationaliteit, met als referent hun veronderstelde oom A.P. (...), geboren op 02/02/1967, van Britse nationaliteit.

Overwegende dat krachtens artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht een buitenlandse akte, om erkend te worden, moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid, en haar rechtsgeldigheid moet worden vastgesteld overeenkomstig het op haar toepasselijke recht;

Overwegende dat ter staving van de verwantschap tussen betrokkenen de volgende documenten werden voorgelegd:

- Certified copy of entry in register of Births op naam van E.T. (...), met als registratiedatum 30/08/2017.

Hierin worden als ouders I.T. (...) en C.A. (...) vermeld.

- Overlijdensakte van C.A. (...), d.d. 20/11/2016.

- Kopieën van doopselcertificaten op naam van C.A.A. (...) en A.A.D. (...), waaruit vermeld wordt dat J.K.A. (...) en R.D. (...) hun ouders zouden zijn.

- Een niet gelegaliseerde kopie van een Certified Copy of Entry in Register of Births, dd 16/09/2008, op naam van P.A. (...). Hierin wordt vermeld dat zijn ouders A.A. (...) en K.K. (...) zouden zijn.

- Een affidavit op naam van C.A. (...) en A.D. (...) waarin zij verklaren de voogden te zijn van J.B. (...), E.T. (...) en C.T. (...) en ze de kinderen vertegenwoordigen op alle vlakken.

- Een certified copy of entry in register of Births op naam van J.B.N. (...), registratiedatum 25/06/2015. Hierin wordt vermeld dat zijn ouders I.N. (...) en C.M. (...) zijn.

- Een certified copy of entry in registers of Births op naam van C.T. (...), registratiedatum 30/08/2017. Hierin wordt vermeld dat zijn ouders I.T. (...) en C.A. (...) zijn.

- Een niet gelegaliseerde kopie van een Certified Copy of Entry in Register of Births, dd 20/10/2008, op naam van C.M. (...). Hierin worden als ouders J.M. (...) en A.D. (...) vermeld.

Overwegende dat deze documenten geen afdoend bewijs neerleggen van de verwantschap tussen de drie visumaanvragers en de heer P.A. (...). De voorgelegde certified copy of entry op naam van P.A. (...) en op naam C.M. (...) zijn niet gelegaliseerde kopieën. DVZ kan zich dus niet uitspreken over de authenticiteit van de voorgelegde aktes.

Daarenboven zijn de voorgelegde copy of entry op naam van de drie visumaanvragers allen laattijdig. De geboorte van J.B.N. (...) werd geregistreerd door zijn moeder op 25/06/2015, de geboortes van E.T. (...) en C.T. (...) werden geregistreerd op 30/08/2017 door G.A. (...), de broer van de vader van betrokkenen. DVZ kan zich niet uitspreken over de inhoud van de aktes gezien het onduidelijk is op welke basis deze laattijdige registratie plaatsvond.

Bijgevolg wordt niet bewezen geacht dat betrokkene een familielid is van een burger van de Unie en kan betrokkene zich niet beroepen op artikel 2, punt 2, d) van de richtlijn 2004/38.

Overwegende daarenboven dat uit het arrest C83/11 van het Europees Hof van Justitie blijkt dat teneinde de eenheid van het gezin in een verruimde betekenis te handhaven en onverminderd het verbod van discriminatie om reden van nationaliteit, het gastland de positie dient te onderzoeken van personen die niet onder de in deze richtlijn gehanteerde definitie van ‘familieleden’ vallen en die derhalve niet automatisch een recht van inreis en verblijf in het gastland genieten op grond van hun nationale wetgeving, om na te gaan of inreis en verblijf desondanks niet aan deze personen kan worden toegekend, rekening houdend met hun relatie met de burger van de Unie of andere omstandigheden, zoals het feit dat zij van deze financieel of lichamelijk afhankelijk zijn.”

Als bewijs hiervoor werden verschillende geldoverschrijvingen voorgelegd:

- Verschillende geldoverschrijvingen op naam van C.A. (...) vanaf het jaar 2007.

- Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van D.A. (...), d.d. 14/08/2017

- Eén voor een bedrag van 200 euro ter attentie van D.A. (...), d.d. 22/07/2017

- Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van D.A. (...), d. d. 05/06/2017
- Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van D.A. (...), d. d. 27/04/2017
- Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van C.A. (...), d. d. 06/07/2017
- Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van C.A. (...), d. d. 26/06/2017
- Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van D.A. (...), d. d. 05/10/2017
- Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van D.A. (...), d. d. 02/11/2017
- Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van C.A. (...), d. d. 07/12/2017
- Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van D.A. (...), d. d. 14/08/2017 - Eén voor een bedrag van 150 euro ter attentie van D.A. (...), d. d. 04/09/2017
- Eén voor een bedrag van 120 euro ter attentie van D.A. (...), d. d. 14/01/2018
- 5 overschrijvingen op naam van J.B. (...), allen daterende uit de eerste helft van 2018.

Uit de geldoverschrijvingen daterende uit 2017, blijkt dat C.A. (...) en D.A. (...) woonachtig zou den zijn in Accra, Ghana. Deze van 2018 geven een adres in Kumasi weer voor D.A. (...) en één in Nubians voor C.A. (...). Uit de aanvraagformulieren blijkt echter dat de heer T.E. (...) en T.C. (...) in Bibiani zouden wonen, hetgeen zeven uur rijden is van Accra. J.B.N. (...) daarentegen zou in Kumasi wonen, wat meer dan twee uur rijden van Bibiani is en 5 uur van Accra.

Het lijkt dan ook onwaarschijnlijk dat betrokkenen de afgelopen jaar deel uitmaakten van één gezinscel, waardoor het ook niet bewezen wordt geacht dat de geldoverschrijvingen die de heer P.A. (...) overmaakte aan D.A. (...) en C.A. (...) bedoeld waren om de visumaanvragers te onderhouden.

Tevens zou de moeder van de heer J.B. (...) nog in leven zijn. Volgens de advocaat van betrokkenen zou mevrouw verdwenen, echter wordt dit niet gestaafd door een officieel document, bijvoorbeeld een akte van verdwijning.

Daarenboven zouden de vaders van de drie betrokkenen beiden nog in leven zijn. Volgens het schrijven van de advocaat zouden zij beiden echter niet bijdragen tot de opvoeding van de aanvragers, deze beweringen worden echter nergens gestaafd met officiële documenten. Daarenboven zouden beide mannen een job uitoefenen, dit staat genoteerd op de geboorteaktes van de aanvragers. Gezien deze geboortes laattijdig geregistreerd werden in 2015 en 2017 gaat het daarenboven om recente informatie. Er worden dus geen officiële bewijzen voorgelegd dat betrokkenen niet in kunnen staan voor het onderhoud van hun kinderen en de kinderen geen deel uitmaken van hun gezin maar wel van het gezin van de oom.

Overwegende dat het tevens niet aangetoond werd dat de visumaanvragers deel uitmaken of uitmaakten van het gezin van de veronderstelde oom en dat deze specifiek de zorg (van betrokkenen op zich moet nemen. Bijgevolg kunnen betrokkene zich niet beroepen op de bepalingen omtrent het vrij verkeer van burgers van de Unie en hun familieleden zoals bepaald door de richtlijn 2004/38/EG. Bijgevolg worden de visa geweigerd)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen de verzoekende partijen zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, alsook van artikel 3.2. a) en artikel 6.2 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de richtlijn 2004/38/EG). Daarnaast voeren de verzoekende partijen ook de schending aan van het non-discriminatiebeginsel en van de taalwetgeving.

Naast een theoretische uiteenzetting betreffende bepaalde van de geschonden geachte bepalingen en beginselen, betogen de verzoekende partijen ook wat volgt:

"4.1. Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekende partij, een manifeste beoordelingsfout begaat, door aan verzoekende partijen het visum kort verblijf te weigeren omdat niet zou bewezen worden dat zij familieleden zijn van een burger van de Unie.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Dat dit hier niet gebeurd is.

4.2. Dat vooreerst een schending van het gebruik van de talen in bestuurszaken.

De beslissing werd immers deel in het Nederlands en deels in het Frans opgesteld:

Limitations:

*Een 'visum' kort verblijf op basis van de richtlijn 2004/38/EG werd ingediend op naam van de T. (...) on 08/09/1999 N.J.B. (...), geboren op 18/04/2001, et TUFFOUR Clément, geboren op 13/10/2001, allen van Ghanese nationaliteit, met als referent hun veronderstelde oom A.P. (...), geboren op 02/02/1967, van Nederlandse nationaliteit. (...) Overwegende dat tevens het niet (...)de veronderstelde oom en dat deze specifiek de zorg van bet Pour le Ministre: B.E., Attaché *** Ce texte a été tronqué. Veuillez contacter l'OE*

De weigeringsbeslissing werd duidelijk niet zorgvuldig genomen.

Dit blijkt ook uit het feit dat de motivering niet eens volledig werd afgewerkt. De beslissing eindigt immers met volgende zin:

"Overwegende dat het tevens niet aangetoond werd dat de visumaanvragers deel uitmaken of uitmaakten van het gezin van de veronderstelde oom en dat deze specifiek de zorg van bet"

Verzoekers hebben dus geen kennis kunnen nemen van de volledige motieven van de bestreden weigeringsbeslissing.

4.3. De beslissing stelt dat de verzoekers niet aantonen dat zij familieleden zijn van de burger van de Unie.

Verzoekers kunnen het niet eens zijn met de bestreden beslissing.

De Dienst Vreemdelingen zaken meent (opnieuw) dat niet wordt aangetoond dat verzoekers en effectief familieleden zijn van de heer A. (...), burger van de Unie.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt :

dat geen afdoend bewijs wordt neergelegd van de verwantschap tussen de drie visumaanvragers en de heer P.A. (...);

dat de voorgelegde copy of entry op naam van de drie visumaanvragers allen laattijdig zijn waardoor VZ zich niet kan uitspreken over de inhoud van de aktes gezien het onduidelijk is op welke basis deze laattijdige registratie plaatsvond ;

dat uit de geldoverschrijvingen van 2017 zou blijken dat de geadresseerden woonachtig zijn in Accra, dat deze van 2018 een adres in Kumasi weergeven doch dat de aanvraagformulieren stellen dat twee van de drie aanvragers in Bibiani zouden wonen, de derde in Kumasi ;

het onwaarschijnlijk is dat de betrokkenen deel uitmaken van één gezinscel ;

dat er geen officiële documenten de verdwijning van de moeder van J.B. (...) en de vaders van de drie kinderen staven.

Uit de verdere uiteenzetting zal blijken dat verzoekers er alles hebben aan gedaan om hun verwantschap te staven en dat er van hen bovendien negatief bewijs geëist wordt.

4.4. (...)

Uit de navolgende bespreking blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris bovenstaande verplichtingen en rechtsbeginselen met de voeten heeft getreden.

4.5. Na de weigering van de eerste visumaanvraag hebben de verzoekers er alles aan gedaan om hun verwantschap met de heer P.A. (...) te staven.

Dit werd als volgt duidelijk gemaakt bij ondersteunende brief. E

en eerste merkwaardigheid bij het lezen van de weigering afgifte van de visa is dat gesteld wordt dat een visum kort verblijf werd aangevraagd voor de drie kinderen met hun oom P.A. (...), van zogenaamde Nederlandse nationaliteit.

Dit klopt evenwel helemaal niet. De heer P.A. (...) heeft de nationaliteit van het Verenigd Koninkrijk zoals ook gestaafd in de stukken en in de ondersteunende brief. Uit dit gegeven blijkt al onmiddellijk de onzorgvuldigheid waarmee deze visumaanvragen werd behandeld.

4.6. Verwerende partij gaat verder door te stellen dat de geboorte van J.B.N. (...) werd geregistreerd door zijn moeder op 25/06/2015, de geboortes van E.T. (...) en C.T. (...) werden geregistreerd op 30/08/2017 door G.A. (...), de broer van de vader van betrokkenen en dat de registratie aldus voor allen laattijdig is.

Dat het evenwel zo is dat geboortes in Ghana niet steeds bij of kort na de geboorte geregistreerd worden zoals dit in België wel de gewoonte is. (<https://www.refworld.org/docid/560b95254.html>)

"Sources state that many birth registrations in Ghana are not made immediately after birth, but rather when an individual is in need of a copy of their birth certificate for other official documentation purposes (ibid.; Daily Graphie 20 Mar. 2012; UN 1 May 2011)."

Dat men zich bovendien de vraag kan stellen of de laattijdige registratie dermate doorslaggevend zijn voor de visumaanvragen. Het feit dat DVZ stelt dat het onduidelijk is op welke basis deze laattijdige registratie plaatsvond is dan ook geen zorgvuldige motivering.

4.7. Nopens de minderjarige kinderen T.E. (...) en T.C. (...) (zie stukken 6 en 7)

(...)Bij deze staat de familieband tussen de heer P.A. (...) en de minderjarige kinderen E.T. (...) en C.T. (...) onomstotelijk vast.

4.8. Nopens de minderjarige N.J.B. (...) (zie stuk 12)

(...)

Bij deze staat de familieband tussen de heer P.A. (...) en de minderjarige J.B.N. (...) onomstotelijk vast. Het is verzoekers dan ook een raadsel hoe de Dienst Vreemdelingenzaken opnieuw kan stellen dat de voorgelegde documenten geen afdoend bewijs vormen van verwantschap tussen hen en de heer P.A. (...).

4.9. Nopens de vaders van de minderjarige kinderen.

Deze huidige weigeringsbeslissing herneemt de motivering van de weigeringsbeslissing van de vorige visumaanvraag en stelt opnieuw dat er niet wordt aangetoond dat er geen inkomsten zijn om de kinderen te ondersteunen daar de vaders beiden een job uitoefenen zijn. Bovendien wordt gesteld dat deze informatie recent is daar de geboortes laattijdig, in 2015 en in 2017, werden geregistreerd.

Dit staat inderdaad zo op de geboorteaktes van de kinderen.

In Ghana is het evenwel verplicht om, ook bij de laattijdige registratie van de geboorte van een kind, het beroep van de vader aan te duiden. Uiteraard wordt dan de job waarvan men kennis had dat ze vroeger ook uitoefenden genoteerd.

Evenwel is het in casu zo dat beide vaders zich nooit hebben aangetrokken van hun kinderen, waardoor zij ook niet instaan voor hun ondersteuning en opvoeding. Dit blijkt ook duidelijk uit de (laattijdige) registratie van de geboorteakte van E. (...) en C. (...), deze werd immers geregistreerd door G.A. (...), de broer van hun vader, en niet hun vader zelf. Tot op heden is het immers zo dat men niet weet waar de vaders zich bevinden.

4.10. Nopens het negatief bewijs

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert dat het feit dat de moeder van J.B. (...) verdwenen zou zijn niet gestaafd wordt door een officieel document, zoals bijvoorbeeld een akte van verdwijning.

Voor de vaders wordt ook gesteld dat geen officiële bewijzen voorgelegd wordt dan betrokkenen niet kunnen instaan voor het onderhoud van hun kinderen.

Verzoekers kunnen het absoluut niet eens zijn met dergelijke motivering.

Men verwacht hier immers dat negatief bewijs zou worden geproduceerd. Dit is uiteraard voor verzoekers onmogelijk.

Er is voor hen geen enkele mogelijkheid om officiële bewijzen voor te leggen in verband met de verdwijning van de moeder van J.B. (...) en hun vaders.

De bewijzen die de situatie verder kunnen toelichten, namelijk het feit dat zij bij de grootmoeder en groottante verblijven en dat de heer P.A. (...) hen financieel onderhoudt werden reeds voorgebracht.

De motivering is dan ook onredelijk.

4.11. Gelet op het feit dat er voor de generatie van de moeder en tante van de heer P.A. (...) nog geen officiële geboorteaktes werden uitgegeven leggen zij ter staving van hun identiteit hun stemkaart voor. (zie stuk 15 en 16)

Sinds het overlijden van mevrouw C.A. (...) en de verdwijning van mevrouw C.M. (...) nemen zij beiden de ondersteuning, opvoeding, huizing en dus het voogdijschap over de drie kinderen op zich. (zie stuk 17)

Dit toont bovendien aan dat de kinderen volledig ten hunnen laste zijn en dat hun ouders niet langer de zorg voor hen opnemen.

Evident hebben mevrouw A.D. (...) en mevrouw C.A. (...) onvoldoende financiële mogelijkheden om dit alleen te doen. Om deze reden helpt de heer Peter AMOAH al sedert vele jaren door geld op te sturen voor de ondersteuning, opvoeding en huisvesting van de kinderen.

Het is dan ook zijn grote wens om de kinderen in België te mogen ontvangen.

Dit wordt bovendien nogmaals bevestigd door de pastoor van de kerk waar beide vrouwen lid van zijn, St. Theresa's Parish, deze verklaart: (zie stuk 18)

"E.T. (...) and C.T.(...)'s mother died an their father has since not been found. J.B.N. (...) was abandoned by both parents. My borther P.A. (...) in Belgium has been the source of every financial assistance

Ter staving van zijn financieel engagement heeft de heer P.A. (...) verscheidene betalingsbewijzen voorgelegd en dit ten aanzien van allebei zijn moeder, A.D. (...), én zijn tante C.A. (...), daar zij beiden instaan voor de zorg van de kinderen.

(...).

Deze bedragen lijken op het eerste gezicht eerder bescheiden.

Er moet echter rekening gehouden worden met de levensstandaard in Ghana.

Uit een studie van GALLUP gepubliceerd op 16/12/2013 blijkt dat het mediaan jaarlijks inkomen van een huishouden in Ghana slechts \$ 2 050 bedraagt, dit is S 170 oer maand.²

De cijfers spreken over het mediaan jaarlijks inkomen, hieruit volgt dat ongeveer 50 % van de gezinnen in Ghana met minder moeten rondkomen.

Om deze cijfers te plaatsen kan verwezen worden naar het feit dat in België het mediaan jaarlijks inkomen van een gezin volgens dezelfde studie in 2013 \$ 26 703 bedroeg.

Bovendien legde de heer Peter AMOAH ook alle oudere betalingsbewijzen voor. Deze gaan terug tot 2008!

De bovenstaande cijfers tonen aan dat het door de heer P.A. (...) opgestuurde geld naar zijn moeder en tante zeker voldoende waren om alle lasten en kosten voor de zorg van de kinderen op zich te nemen.

4.12. De Dienst Vreemdelingenzaken stelt in de weigeringsbeslissing dat de geldoverschrijvingen deels gericht zijn naar Accra, deel naar Kumasi en deel naar Bibiani.

Dat hieruit wordt afgeleid dat C.A. (...) en D.A. (...) woonachtig zouden zijn in Accra is evenwel niet te begrijpen. Niets wijst erop dat zij in Accra zouden wonen of verblijven. Het enige waar Accra op vermeld staat zijn de RIA betalingsbewijzen. Hiervan moet evenwel vermeld worden dat dit werd ingevuld door het kantoor waarbij de heer P.A. (...) de geldtransfer uitvoerde. Vermoedelijk werd hierop enkel de stad waar het hoofdkantoor zich bevond vermeld.

Op de andere geldtransfers wordt immers wel het specifiek adres in Ghana vermeld, namelijk in Bibiani en in Kumasi.

Dit verklaart meteen ook de motivering dat de kinderen momenteel niet op het adres verblijven. Dit klopt, het is namelijk zo dat de moeder van de heer P.A. (...), gelet op haar leeftijd, niet voor de drie kinderen gelijktijdig zorg kan dragen.

Om deze reden verblijven E. (...) en C. (...) bij de tante van de heer P.A. (...), mevrouw C.A. (...) in Bibiani.

J. (...) verblijft bij de moeder van de heer P.A. (...), mevrouw A.D. (...) in Kumasi.

Ter bevestiging van de authenticiteit van de aktes die worden voorgelegd worden ook de legalisaties van deze aktes gevoegd. De heer P.A. (...) heeft bij de nieuwe aanvraag bovendien nogmaals de bewijzen van zijn recente inkomsten voorgelegd.

4.13. Verzoekers zijn erg gegriefd door de genomen weigeringsbeslissing.

Zij wensen hun oom, de heer P.A. (...) te bezoeken en vroegen in dit kader een visum kort verblijf aan.

De eisen van de Dienst Vreemdelingenzaken zijn niet redelijk in dit verband.

De Dienst Vreemdelingenzaken dient rechtlijnig te zijn in zijn beleid en dient een beslissing te nemen in overeenstemming met het opzet en doen dat de wetgever voor ogen had.

De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite is gemotiveerd. Uit het betoog van de verzoekende partijen blijkt dat zij de motieven van deze beslissing kennen en begrijpen. Zij zijn er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is *in casu* dus bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.3. Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige

wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij is nagegaan of de visa konden worden toegekend op grond van artikel 2.2. d) van de richtlijn 2004/38/EG. Na vastgesteld te hebben dat de visa niet konden worden toegekend op voormelde grond omwille van het niet bewezen zijn dat de verzoekende partijen familieleden zijn van de burger van de Unie, gaat de verwerende partij na of de verzoekende partijen een visum kunnen worden toegekend, rekening houdend met hun relatie met de burger van de Unie of andere omstandigheden, zoals het feit dat zij van deze financieel of lichamelijk afhankelijk zijn.

Hieromtrent motiveert de verwerende partij enerzijds dat, gelet op de adresvermeldingen op de geldoverschrijvingen aan C.A. en D.A. en gelet op het vermelde adres van de drie minderjarigen op de aanvraagformulieren, het onwaarschijnlijk is dat de drie minderjarigen in het afgelopen jaar deel uitmaakten van één gezinscel, waardoor het ook niet is bewezen dat de geldoverschrijvingen van P.A. aan C.A. en D.A. bedoeld waren om de drie minderjarigen te onderhouden. Anderzijds motiveert de verwerende partij dat het feit dat de moeder van J.B.N. verdwenen zou zijn en de vaders van de drie minderjarigen niet zouden bijdragen in hun opvoeding, beweringen zijn die niet gestaafd worden door officiële documenten en er dus geen officiële bewijzen worden voorgelegd dat de ouders niet in staat zouden zijn in te staan voor het onderhoud van hun kinderen en de kinderen geen deel uitmaken van het gezin maar wel dat van de oom.

De Raad stelt echter vast dat beide motieven die onderbouwen waarom een visum niet kan worden toegekend rekening houdend met hun relatie met de burger van de Unie of andere omstandigheden, zoals het feit dat zij van deze financieel of lichamelijk afhankelijk zijn, de bestreden beslissing niet kunnen schragen.

2.5. De Raad stelt vooreerst vast dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat er meerdere geldoverschrijvingen geschieden van de referentiepersoon, de vermeende oom P.A., naar zijn moeder D.A. en zijn tante C.A. In de bestreden beslissing wordt ook nergens aangegeven dat deze bedragen te beperkt zouden zijn om in te staan voor de zorg voor de drie minderjarige aanvragers. Enkel wordt gemotiveerd wat volgt:

“Uit de geldoverschrijvingen daterende uit 2017, blijkt dat C.A. (...) en D.A. (...) woonachtig zou den zijn in Accra, Ghana. Deze van 2018 geven een adres in Kumasi weer voor D.A. (...) en één in Nubians voor C.A. (...). Uit de aanvraagformulieren blijkt echter dat de heer T.E. (...) en T.C. (...) in Bibiani zouden wonen, hetgeen zeven uur rijden is van Accra. J.B.N. (...) daarentegen zou in Kumasi wonen, wat meer dan twee uur rijden van Bibiani is en 5 uur van Accra. Het lijkt dan ook onwaarschijnlijk dat betrokkenen de afgelopen jaar deel uitmaakten van één gezinscel, waardoor het ook niet bewezen wordt geacht dat de geldoverschrijvingen die de heer P.A. (...) overmaakte aan D.A. (...) en C.A. (...) bedoeld waren om de visumaanvragers te onderhouden.”

De verzoekende partijen betogen hieromtrent dat het niet te begrijpen valt dat uit het feit dat de geldoverschrijvingen gericht zijn deels naar Accra, deels naar Kumasi, deels naar Bibiani, afgeleid wordt dat C.A. en D.A. woonachtig zouden zijn in Accra, dat, niets erop wijst dat zij daar wonen of verblijven. De verzoekende partijen stellen dat het enige waar Accra op vermeld staat die RIA betalingsbewijzen zijn, dat hiervan evenwel moet vermeld worden dat dit werd ingevuld door het kantoor waarbij de heer P.A. de geldtransfers uitvoerde, dat vermoedelijk hierop enkel de stad van het hoofdkantoor vermeld staat. Zij wijzen erop dat op de andere geldtransfers het specifieke adres in Ghana wordt vermeld, namelijk in Kumasi en Bibiani, dat dit ook meteen de motivering verklaart dat de kinderen momenteel niet op het adres verblijven, dat het namelijk zo is dat de moeder van dhr. P.A., gelet op haar leeftijd, niet voor de drie kinderen tegelijk kan zorgen, dat om deze reden E. en C. bij de tante van dhr. P.A., mevrouw C.A., verblijven in Bibiani, dat J. verblijft bij de moeder van dhr. P.A., mevrouw D.A. in Kumasi.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de visumaanvragen vermelden dat E. en C. verblijven in Bibiani, terwijl J. verblijft in Kumasi. Voorts blijkt uit de geldoverschrijvingen van 2018 dat D.A. in Kumasi woont, J. eveneens in Kumasi en C.A. in Nubians.

De verzoekende partijen kunnen gevolgd worden waar zij stellen dat niets erop wijst dat C.A. en D.A. woonachtig zouden zijn in Accra, dat het enige waar Accra op vermeld staat die RIA betalingsbewijzen

zijn. Uit de bewijzen van overschrijvingen blijkt geenszins dat dit het adres is waarop C.A. en D.A. effectief woonachtig zijn of dat zij zelf dit adres hebben opgegeven als hun verblijfplaats. Daarentegen blijkt uit de overschrijvingen van 2018, zoals ook opgemerkt in de bestreden beslissing, dat deze wel een adres weergegeven van C.A. en D.A., namelijk in Nubians, respectievelijk Kumasi.

Het is dan ook kennelijk onredelijk om in de motieven te verwijzen naar een reisafstand tussen Bibiani en Accra en tussen Kumasi en Accra, om te stellen dat het onwaarschijnlijk is dat betrokkenen de afgelopen jaren deel uitmaakten van één gezinscel.

In zoverre gewezen wordt op de reisafstand tussen Kumasi en Bibiani, voor wat betreft J. die in Kumasi woont, kan de Raad ook enkel vaststellen dat de verwerende partij er hier klaarblijkelijk aan voorbijgaat dat het op de geldoverschrijvingen opgegeven adres voor mevrouw D.A., de grootmoeder van J., wel degelijk Kumasi vermeldt.

Uit de opgegeven motieven – die wijzen op de verblijfplaatsen van de verzoekende partijen – kan bijgevolg niet geconcludeerd worden dat het onwaarschijnlijk is dat betrokkenen de afgelopen jaren deel uitmaakten van één gezinscel waardoor het ook niet bewezen wordt geacht dat de geldoverschrijvingen die dhr. P.A. overmaakte aan C.A. en D.A. bedoeld waren om de visumaanvragers te onderhouden.

In zoverre de verwerende partij er nog zou willen op wijzen dat de drie minderjarigen, samen met mevrouw C.A. en D.A., niet allen tot één gezinscel behoren, gelet op hun verschillende woonplaatsen, zijnde in Kumasi voor J. en D.A., in Bibiani voor E. en C., en in Nubians voor C.A., wijst de Raad er vooreerst op dat uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier kan afgeleid worden waar Bibiani ligt ten opzichte van Nubians. Gelet op de mogelijkheid dat Nubians een deel is van Bibiani, of *vice versa*, kan niet uitgesloten worden dat E. en C. zich op dezelfde plaats bevinden als C.A. Voorts dient ook vastgesteld te worden dat uit bepaalde stukken van het administratief dossier blijkt dat zowel J. als D.A. zich in Kumasi bevinden. Door te motiveren dat het onwaarschijnlijk is dat betrokkenen de afgelopen jaren deel uitmaakten van één gezinscel, waardoor het niet wordt bewezen geacht dat de geldoverschrijvingen die dhr. P.A. overmaakte aan C.A. en D.A. bedoeld waren om de visumaanvragers te onderhouden, gaat zij er aan voorbij dat – mede gelet op het feit dat aan de twee dames afzonderlijk geld werd overgemaakt – het kan gaan om twee gezinscellen die elk afzonderlijk door dhr. P.A. financieel onderhouden of bijgestaan worden.

Door het enkel herhalen van de motieven van de bestreden beslissing toont de verwerende partij in haar verweernota geenszins aan dat de motieven betreffende de geldoverschrijvingen en het ten laste zijn van de referentiepersoon, wel degelijk correct en op kennelijk redelijke en zorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen.

2.6. Daarnaast is ook het motief dat er geen officiële bewijzen voorliggen dat de ouders niet kunnen instaan voor het onderhoud van hun kinderen en de kinderen geen deel uitmaken van het gezin, kaduuk.

De verzoekende partijen betogen dat de bewijzen die hun situatie toelichten werden voorgebracht, namelijk het feit dat zij bij de grootmoeder en groottante verblijven en dhr. P.A. hen financieel onderhoudt, dat C.A. en D.A. sinds het overlijden van de moeder van E. en C. en de verdwijning van de moeder van J. beiden de ondersteuning, opvoeding, huizing en dus het voogdijschap over de drie kinderen op zich nemen, waarbij zij verwijzen naar een stuk 17 bij het verzoekschrift. Zij menen dat dit bovendien aantoonde dat de kinderen volledig ten hunnen laste zijn en dat de ouders niet langer de zorg voor hen opnemen, dat het evident is dat C.A. en D.A. onvoldoende financiële mogelijkheden hebben om dit alleen te doen en dat om deze reden dhr. P.A. al sedert vele jaren helpt door geld op te sturen voor ondersteuning, opvoeding en huisvesting van de kinderen.

De Raad stelt vast dat hoewel in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van het voorleggen van *“Een affidavit op naam van C.A. (...) en A.D. (...) waarin zij verklaren de voogden te zijn van J.B. (...), E.T. (...) en C.T. (...) en ze de kinderen vertegenwoordigen op alle vlakken”*, het stuk 17 bij het verzoekschrift, uit de motieven van de bestreden beslissing geenszins blijkt waarom voormeld document – dat zich tevens in het administratief dossier bevindt – niet kan bewijzen dat de kinderen deel uitmaken van het gezin van C.A. en A.D. dat financieel gesteund wordt door dhr. P.A. Uit de bestreden beslissing blijkt niet waarom voormeld document niet in rekening moet worden gebracht bij de beoordeling of de ouders nog instaan/kunnen instaan voor het onderhoud van de kinderen of bij de beoordeling of de

kinderen behoren tot het gezin van hun ouders, of waarom dit document geen afbreuk kan doen aan de opgegeven motieven.

Betreffende voormeld betoog van de verzoekende partijen omtrent het feit dat C.A. en D.A. sinds het overlijden van de moeder van E. en C. en de verdwijning van de moeder van J. beiden de ondersteuning, opvoeding, huizing en dus het voogdijschap over de drie kinderen op zich nemen, wordt in de nota met opmerkingen met geen woord gerept. In de nota met opmerkingen wordt daarentegen wel aangegeven dat mevrouw C.A. en mevrouw D.A. de voogden zijn van de drie minderjarige verzoekende partijen.

2.7. Gelet op voormelde vaststellingen, wordt een schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht aannemelijk gemaakt.

2.8. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 januari 2019 tot weigering van de afgifte van een visum worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend negentien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER